

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 11

În prezent, există o "Acțiune concertată" care, în esență, a încercat ceva similar, iar unii politicieni din sistem au visat să o transforme într-un fel de consiliu economic care ar putea avea puteri decizionale reale (acest lucru s-ar apropia, într-adevăr, de ideile corporativiste, însă astfel de mecanisme nu vor putea funcționa niciodată într-un sistem democratic, după cum arată experiența). De la apelul la reconstrucție comună, la "societatea formată" a lui Ehrhard, la "acțiunea concertată" a lui Schiller, la "parteneriatul social" al lui Brandt ("Vrem să fim o națiune de buni vecini, atât pe plan intern, cât și extern"), la planurile pentru un consiliu economic care ar putea apărea din acțiunea concertată ca un fel de parlament economic (corporație?), amintirea Volksgemeinschaft-ului, care a existat cândva și a fost brutal zdrobită, străbate întreaga perioadă postbelică.

Dar acestor încercări le lipsește fondul idealist și, prin urmare, puterea de convingere și de penetrare. (Cu câtă bucurie a fost salutăta zorii Volksgemeinschaft la 30 ianuarie 1933 și cu câtă batjocură s-a revărsat asupra bietului Ludwig Ehrhard și a societății sale formate, a cărei idee de bază nu era atât de rea).

Dar acolo unde apelul la conștiința comunității încă mai are succes pe alocuri, de exemplu în rândul unor segmente ale clasei muncitoare, acesta nu a condus la mai

multă libertate și dreptate ca odinioară, ci la exploatare și ignorarea intereselor muncitorilor. Sistemul capitalist liberal este incapabil să reprezinte interesele muncitorului, de aceea va fi o sarcină a mișcării național-socialiste să educe muncitorul german cu privire la utilizarea abuzivă pe care democrații o fac din conceptele trecutului.

Trebuie să ne luăm în serios misiunea noastră ca partid al muncitorilor, deoarece clasa muncitoare este, în fond, singurul strat sănătos din această națiune, în condițiile în care intelectualii aduc un omagiu descompunerii vieții noastre intelectuale, iar burghezia fie privește cu lașitate și neputință, fie s-a scufundat de mult în vârtejul lumii viselor. Spre muncitorul simplu, spre cetățeanul german necorupt, cinstit și harnic, trebuie să ne întoarcem. Mișcarea național-socialistă nu trebuie să se lase întrecută de nimeni atunci când vine vorba de interesele și cererile legitime ale clasei muncitoare și cu siguranță nu de marxiștii trădători care vor doar să înlocuiască o sclavie cu alta.

Numiți-o luptă de clasă, dacă doriți: Național-socialiștii se înscriu în tradiția mișcării muncitorești germane și nu în cea a statului burghez de clasă!

Comunitatea socialistă, Volksstaat-ul german, nu are nimic în comun cu sistemul liberal-capitalist. Cu toate acestea, numai în ea pot fi abolite antagonismele dintre clase și straturi, se poate dezvolta comunitatea populară. Atunci vor fi eliminate ipocrizia și materialismul, iar economia națională își va reveni. Nu trebuie să se permită ca aceasta să continue în așa fel încât producția să nu mai aibă loc pentru a satisface nevoile, ci ca nevoile să fie trezite în mod artificial pentru a menține producția. Această biciuire a dorințelor și poftelor, această trezire artificială a nevoilor, a devenit cel mai bun instrument al materialismului dezlănțuit! Se va răzbuna amarnic atunci când oamenii vor trebui să revină pe pământ!

O societate care nu se mai poate baza pe consimțământul ideal al cetățenilor săi, ci supraviețuiește doar datorită unui apel perpetuu la materialism, adică la cele mai josnice instincte ale omului - invidie, lăcomie, vanitate și comoditate - trebuie să piară! Desigur, toate acestea nu se aplică doar Germaniei de Vest; în principiu, găsim caracteristicile corupției și ale orbirii lipsite de discernământ, ale ipocriziei și materialismului în orice stat liberal-capitalist. Doar în alte națiuni consecințele acestei forme nefericite de stat sunt oarecum atenuate de un sentiment național crescut în mod natural, care este un bastion organic împotriva decadenței artificiale.

Să nu ne lăsăm înșelați:

În mod cert, RFG este mai stabilă pe plan intern decât statele vecine. Dacă incapacitatea ideii democratice, în măsura în care se poate vorbi de o astfel de

idee, de a face față problemelor prezentului și viitorului este mai puțin evidentă aici decât acolo, aceasta este o consecință târzie a ideii național-socialiste de comunitate națională. Dar alte națiuni au reușit mai bine decât noi, germanii, să își păstreze sufletul. Ele sunt adesea mai sănătoase - fizic, mental și spiritual. Acest lucru se datorează dependenței noastre servile față de SUA și dorinței fanatice a beneficiarilor sistemului de a se adapta complet la "stilul de viață" american. Germania și-a pierdut sufletul: **limba, cultura, muzica, obiceiurile și stilul de viață sunt aproape complet americanizate.**

Sistemul se bucură de un tineret care își mestecă "guma de mestecat" "cool", care consideră că este "IN" să poarte părul lung și să fumeze "joint" în timp ce ascultă muzică pop. Celălalt, tineretul național, pe de altă parte, ar trebui să fie închis, potrivit democraților (naziști - yuck!).

Pentru că ei chiar există, acest alt tineret, în mare parte necunoscut. După o generație mai în vârstă pentru care toate idealurile și speranțele au fost spulberate odată cu prăbușirea și după generația ruinelor care, instinctiv, a pus mizeria războiului și a înfrângerii pe seama național-socialismului în declin - ambele au fost susceptibile la reeducarea învingătorilor; amândouă s-au bucurat, fără să stea prea mult pe gânduri, de noua bogăție și nu au resimțit falsitatea interioară a ideii democratice de stat - acum crește o generație tânără care nu mai crede tot ceea ce propaganda inamică neschimbată, timp de aproximativ patruzeci de ani, a proclamat cu voce tare, care caută adevărul istoric contemporan și, în acest fel, redescoperă național-socialismul.

Tinerețea este întotdeauna idealistă și este sinceră în iubirea și în ura ei!

Tineretul este astfel și contradicția naturală a sistemului liberal-capitalist!

Mișcarea germană pentru libertate este, prin urmare, mișcarea tineretului german și viitorul poporului nostru. Un stat nu poate fi condus prin decizii majoritare. Problemele sunt prea complicate. Cum poate cetățeanul mediu, dacă își ia în serios responsabilitatea de alegător (și câți o fac?), de exemplu, să determine cursul politicii economice și financiare? Și acesta este doar un singur domeniu - alte probleme nu sunt mai simple. De asemenea, un stat nu ar trebui să fie guvernat de oameni care au fost la rândul lor aleși prin vot majoritar.

Trăim într-un timp al sfârșitului și este o chestiune de supraviețuire. Într-o astfel de situație, avem nevoie de cei mai capabili, de cei mai buni la vârf și nu de un stat, pe care expertul în drept internațional, profesorul Fritz Münch, îl descrie astfel:

"Trăim într-o țară în care libertatea de exprimare politică este un drept

fundamental și în care fiecare jurnalist și om de litere pe jumătate nepriceput, fiecare comediant comercial și pornograf, fiecare idiot și porc, fiecare prost și sfânt vorbește despre politică."

Co-determinarea individului este posibilă doar atunci când este vorba de cel mai apropiat domeniu al vieții - comunitate, locul de muncă etc. Aici suntem mai democrați decât democrații, pentru că asumarea coresponsabilității este aici o bucată de libertate și, prin urmare, nucleul unei comunități socialiste. De asemenea, indivizii vor avea parte de soarta politică a poporului lor prin intermediul filialelor partidului. Dar deciziile individuale concrete în domeniile administrației, economiei și politicii aparțin experților. Dacă acest lucru nu este respectat, rezultatul este fie haosul, fie guvernarea trece în mâinile unor puteri și grupuri anonime din fundal, în timp ce fațada strălucitoare este revopsită la fiecare patru ani. **Poporul nu poate governa, poate fi guvernat doar pentru popor!**

"Majoritatea? Ce este majoritatea? Majoritatea este o prostie! Sensul a fost întotdeauna doar la cei puțini. Ar trebui să cântărim voturile și nu să le numărăm. Statul trebuie să piară, devreme sau târziu, acolo unde majoritatea triumfă și ignoranța decide." - Friedrich v. Schiller

"Democrația este o superstiție bazată pe statistici!" - Jorge Luis Borges

LUPTA ÎMPOTRIVA MARXISMULUI

Împreună cu ideea liberalistă, marxismul a fost învingătorul confruntării istorico-mundiale din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Se bazează, de asemenea, pe materialism, dar, spre deosebire de democrație, al doilea său pilon nu este ipocrizia, ci violența. Din punct de vedere spiritual, marxismul trebuie cu siguranță luat mai în serios decât democrația, care este la fel de neputincioasă în fața provocării marxiste ca și în fața ideii național-socialiste. Stăpânii unui enorm aparat de informatori și de poliție de la Bonn nu înțeleg că nu se poate răspunde la o idee doar prin violență - trebuie să îi opui o idee mai bună.

Am convingerea fermă că poporul german are o singură alegere - alegerea între stânga și dreapta, între marxism și național-socialism, între statul coercitiv și statul popular. Să lămurească poporul în această privință este sarcina mișcării germane pentru libertate, motiv pentru care cere ca NSDAP să fie lăsat să existe. Fără o mișcare național-socialistă, comunismul va prevala în Germania, ca și în alte state albe. Foarte mulți oameni din această țară simt acest lucru și au dreptate atunci când se întrebă: "Partidul comunist este permis - de ce este interzis NSDAP?".

Răspunsul a fost dat de Dr. Goebbels într-un discurs din Kampfzeit, când a

explicat

:

"Bolșevismul este, cu siguranță, fiul nelegitim al democrației. Din când în când îi este rușine de el, dar în orele critice ale vieții noastre europene, sentimentul matern al democrației izbucnește mereu din nou ... Și atunci amândouă se ridică din nou în front, unite înainte doar în lupta împotriva ideii autoritare, naționaliste a statului, pe care o estimează și au recunoscut-o pe bună dreptate ca fiind cel mai aprig și mai periculos adversar al lor."

De aceea, mișcarea național-socialistă nu adoptă în mod necritic anticomunismul burghez. Sloganul nostru rămâne neschimbat: **Nici capitalism, nici comunism!**

Sarcina noastră nu este să apărăm buzunarele cu bani ale marilor mahări împotriva valului revoluționar, ci datoria noastră este să protejăm masele muncitoare ale poporului nostru de dictatura materialistă și de exploatarea fără scrupule, indiferent de masca pe care o poartă adversarul - pentru că întotdeauna aceeași concepție materialistă este cea care se ridică împotriva demnității umane, a libertății, a justiției sociale și a previziunii idealiste. Astfel, în marele parvenit al democrației, al cărui venit din muncă și fără efort este posibil doar pe seama oamenilor de rând, luptăm împotriva funcționarului comunist care îi hăituește pe muncitori ca pe niște sclavi în ture suplimentare mereu noi și neplătite. În schimb, în adversarul marxist, care nu face decât să ridice germanii împotriva germanilor cu fraze pseudo-revoluționare, luptăm împotriva capitaliștilor al căror comportament antisocial a făcut posibil marxismul în primul rând. Dar noi ne opunem întotdeauna materialismului, care vede în om doar obiectul exploatării - fie o mică roțiță în roata unei mașini inumane, un robot consumator fără suflet, fie furnica albastră, sclavul muncii. Nu vrem să trăim sub o Internațională aurită sau roșie - vrem să fim liberi!

Marxismul este important pentru noi din două puncte de vedere: în primul rând, ca ideologie dogmatică și, în al doilea rând, ca sistem de dominație în a cărui gheare se află o parte considerabilă a populației lumii - inclusiv două națiuni mari și puternice: Rusia și China.

Marxismul este un contra-proiect al sistemului capitalist liberal, fascinant prin coerența sa logică. Este un vast corp de gândire atent conceput, a cărui rigiditate ideologică și idiosincrasie dogmatică pretinde că a deslușit cursul istoriei și că a elaborat o analiză infailibil de corectă a trecutului, prezentului și viitorului. Este inutil să facem o critică detaliată a filosofiei marxiste. Nu se înțelege această ideologie studiindu-i detaliile - raționamentul este prea logic, iar corectitudinea parțială a analizei contradicțiilor din capitalism nu este deloc contestată de noi -, dar trebuie să se cerceteze fundamentele. Aici, însă, devine clar că ipotezele de bază ale lui Marx sunt deja greșite și că, prin urmare, întregul marxism - privit din

punct de vedere al istoriei ideilor - este o concepție greșită grandioasă, un efort intelectual inutil, o matematică, ca să spunem așa, bazată pe ipoteza de bază că doi ori doi egal cinci!

Propoziția centrală a ideologiei lui Karl Marx, care nu numai aici se dovedește a fi un adevărat copil al materialismului, este: **"Ființa determină conștiința"**. Aceasta înseamnă:

Omul se dezvoltă fizic și spiritual exclusiv în funcție de circumstanțele materiale ale vieții sale. Orice altceva - religie, educație, națiune, ereditate, rasă etc. - este doar o "suprastructură" artificială. - este doar o "suprastructură" artificială, o iluzie care întunecă vederea proletariatului asupra intereselor sale de clasă - și aceasta este singura sa preocupare. Rareori natura omului a fost atât de greșit judecată ca aici de Karl Marx - explicabilă doar prin originea sa evreiască -, căci această ipoteză filosofică de bază este deja nucleul pentru inumanitatea viitoare pe care o încercare de a o realiza ar trebui să o aducă inevitabil cu sine. Numai un evreu poate plasa atât de mult intelectul, teoria rece, deasupra esenței omului, numai el poate nega valorile și faptele lumii emoționale și viziunea asupra lumii și poate concepe omul exclusiv ca pe un instrument, un element chimic, într-un proces de transformare socială.

Marxismul este o singură declarație de război împotriva tradiției occidentale, idealiste a continentului nostru și este caracteristic faptul că marxismul, contrar propriei sale logici și previziuni, nu s-a impus cu adevărat decât în Asia, unde omul a fost întotdeauna considerat inferior colectivității și în națiunile subdezvoltate, dar nu și în marile națiuni ale lumii albe, în care Marx își pusese de fapt speranțele. Aici se dezvăluie prima și decisiva contradicție a mișcării noastre față de marxism. Nimic, în cei peste o sută de ani de istorie a sa, nu a zguduit atât de mult marxismul ca ideologie ca apariția național-socialismului!

Național-socialismul este dovada vie împotriva viziunii materialiste a omului, este triumful voinței asupra constrângerii, victoria spiritului asupra materiei. Noi știm:

"Conștiința determină ființa!" Ființa umană este, în limitele constituției sale genetice, ceea ce vrea să fie.

Un țăran care lucrează pe cont propriu, un funcționar, un mic comerciant nu se alătură proletariatului deoarece capitalismul îi distruge existența economică. Muncitorul care își iubește patria și nu se consideră parte a proletariatului mondial este pierdut pentru marxism, indiferent de modul în care acesta îi definește poziția de clasă. Și în timp ce marxismul așteaptă salvarea din socializarea mijloacelor de producție, național-socialismul socializează omul, obține puterea asupra spiritului și imaginației maselor: **Idealul triumfă asupra materialului!** Astăzi nu este

diferit:

În termeni procentuali, mișcarea germană pentru libertate are cu siguranță mai mulți ucenici, muncitori și, de asemenea, șomeri Volksgenossen în rândurile sale decât "avangarda clasei muncitoare", partidul comunist, care - din nou contrar propriei logici - se adresează în mod sensibil mai mult burghezilor nemulțumiți decât muncitorilor germani. Noi nu vorbim despre mișcarea muncitorească, noi suntem o mișcare muncitorească. Acest lucru ne deosebește, de asemenea, de grupurile comuniste.

Un al doilea principiu al marxismului este:

"Istoria este istoria luptelor de clasă." Conform teoriei marxiste, în epoca capitalismului se confruntă două clase - capitaliștii, care dețin mijloacele de producție și îi exploatează pe muncitori, și proletarii, care nu au nimic altceva decât forța lor de muncă, pe care trebuie să o vândă capitaliștilor pentru a trăi. Dezvoltarea inevitabilă a capitalismului duce la acumularea unei bogății productive din ce în ce mai mari cu capitaliști din ce în ce mai puțini, în timp ce clasa de mijloc și micii lucrători independenți se scufundă, prin contradicțiile și crizele capitalismului, în proletariat, care în acest fel devine din ce în ce mai puternic. Exploatarea și opresiunea care îi afectează pe toți creează o conștiință de clasă comună (Ființa determină conștiința), sistemul este în cele din urmă răsturnat de clasa muncitoare și preia conducerea pe drumul către o societate comunistă. Foarte pe scurt, aceasta este, în linii mari, evoluția așa cum a prevăzut-o inițial Karl Marx. Toată lumea știe că nimic din toate acestea nu s-a întâmplat:

Capitalismul s-a dovedit a fi mai abil și mai adaptabil decât ar fi putut cineva să bănuiască la vremea respectivă, având în vedere mizeriile îngrozitoare ale Revoluției Industriale. Marxismul nu a învins deloc în țările industrializate puternic dezvoltate, cu o forță de muncă puternică și încrezătoare în sine, ci în țările în curs de dezvoltare, cum ar fi Rusia țaristă și Republica Chineză. O clasă de mijloc formată din funcționari, angajați și mici independenți, a cărei existență este în permanență pusă în pericol în sistemul liberal-capitalist, dar care, cu toate acestea, nu simte nevoia să se considere ca făcând parte din proletariat (conștiința determină ființa) și care, prin urmare, caută întotdeauna o a treia cale între capitalism și comunism în vremuri de criză.

Cu siguranță, marxismul are dreptate atunci când vorbește despre lupta de clasă, exploatare și crizele inevitabile ale capitalismului, dar atribuirea tuturor acestor lucruri luptei de clasă dintre proletariat și capitaliști este o viziune trunchiată și dogmatică. Realitatea socială este mai complexă:

În sistemul liberal-capitalist, oamenii sunt fragmentați în nenumărate grupuri, partide, interese individuale și asociative, straturi, clase și asociații profesionale, ideologii și opinii - toți luptând împotriva celorlalți. Nu există un proletariat unificat, cu un interes de clasă comun:

Muncitorul calificat îl disprețuiește pe cel necalificat, meșterul se consideră mai bun decât ceilalți, angajatul este mândru de biroul său, îi disprețuiește pe muncitorii manuali și se consideră coloana vertebrală a companiei, angajatul executiv se simte mai apropiat de antreprenor decât de ceilalți salariați.

Pretutindeni vedem interese individuale la lucru. Nimic nu ar fi mai bine dacă, în numele proletariatului - inexistent -, avangarda sa autoproclamată, un partid comunist, ar prelua puterea. Poporul ar fi obligat să pretindă lumii exterioare că este acum "clasa muncitoare", dar în realitate se simte doar un popor asuprit sub conducerea unor funcționari iluștri. Acesta este motivul pentru care Adolf Hitler a vorbit despre faptul că național-socialismul trebuie să "socializeze omul și nu mijloacele de producție".

Oamenii trebuie să fie convinși că există lucruri care îi unesc pe toți și că ceea ce îi unește este mai puternic decât ceea ce îi desparte. Ei trebuie să învețe să se simtă ca o comunitate, atunci vor fi și ei o comunitate. Sarcina național-socialismului este de a garanta dreptatea socială, de a-i respecta pe toți în mod egal - Volksgenossen nu sunt egali între ei, dar merită același respect dacă fiecare dintre ei, la locul său, face tot ce este mai bun pentru comunitatea völkisch - și astfel să lase Volksgemeinschaft să se ridice din nou. Atunci lupta de clasă va fi înlocuită de armonia de clasă a statului național-socialist popular, care nu poate și nu trebuie să fie impusă, ci, ca și altădată, trebuie să apară din convingerea tovarășilor poporului și care se deosebește de actualul calm relativ din capitalismul liberal la fel de mult cum diferă somnul vindecător de comă. Ultimul principiu al marxismului care este important pentru noi în acest context este "internaționalismul".

Marxiștii spun că proletarul asuprit dintr-o țară are mai multe în comun cu proletarul asuprit din orice altă țară decât cu capitaliștii din țara sa de origine. După cum era de așteptat, marxismul neagă astfel existența legăturilor comune de națiune, rasă și patriotism. Un popor devine o națiune doar prin voința de a aparține împreună - dar dacă aceasta este prezentă, atunci națiunea este mai puternică decât orice altceva.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRUHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Siebzehn Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschingelzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idiosyncrasy von Nazionismus, Vererbung, Verfügung und Vererbung haben nicht ermöglicht, die Karte der genetica des neuen hoch gebildeten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Alle Führer- und Kampfgewinnenden sind Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Ein Siegung ist zwar nicht gewonnen, aber die Größe des hochgebildeten Führer Adolf Hitler ist heute noch nicht größer als in der Vergangenheit.

Der vorzeitliche Gegenstand ist also Adolf, der Führer - gegen alle weißen Völker (V) - zu bringen, seine Mittel und Einrichtungen, Überführung und Zusammenbau.

Ein "nein" oder "ja" ist ein Wahlrecht oder ein Brautrecht, ein Propagandamittel, Schwefel oder auf einem Schiffsfeld an der Luft Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Paul Hitler
Gerdard Luch

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia că de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

The Fight Goes On !

Ninety years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Paul Hitler
Gerdard Luch

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!